

NOTAT

Dato: 18. januar 2011
Kontor: Visum, Udsendelser
og Humanitære Sager
J.nr.: 09/05239
Sagsbeh.: CVK
Fil-navn: UUI 462 – 4. kv. 2010

Om meddelelse af humanitær opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 9 b, stk. 1, i 4. kvartal 2010.

Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration kan oplyse, at der i 4. kvartal 2010 blev meddelt humanitær opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 9 b, stk. 1, i 9 sager. Tilladelserne omfatter 15 personer.

Ved besvarelsen den 29. maj 2006 af spørgsmål nr. 117 fra Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik tilkendegav Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration, at udvalget fremover i forbindelse med de kvartalsvise oversigter til udvalget over meddelte humanitære opholdstilladelser ligeledes for hver enkelt sag ville få oplysning om, hvilken boligsituation den eller de pågældende har befundet sig i på det tidspunkt, hvor der blev givet humanitær opholdstilladelse.

Ved besvarelsen den 5. september 2006 af spørgsmål nr. 167 fra Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik tilkendegav Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration, at udvalget fremover med start fra 4. kvartal 2006 i forbindelse med de kvartalsvise oversigter til udvalget over meddelte humanitære opholdstilladelser ligeledes for hver enkelt sag ville få oplysning om, hvor længe de personer, som er indlogeret på et asylcenter, og som bliver meddelt humanitær opholdstilladelse, har haft ophold på et asylcenter, fra de er blevet meddelt afslag på asyl, og til de bliver meddelt humanitær opholdstilladelse. Der er således ikke oplyst om, hvor længe de personer, som er indlogeret på et asylcenter, og som bliver meddelt humanitær opholdstilladelse, før de har fået en afgørelse i deres asylsag, har haft ophold på et asylcenter.

Om de enkelte sager kan oplyses følgende:

Den 10. november 2010 gav ministeriet opholdstilladelse til en statsborger fra Kosovo. Den pågældende var på tidspunktet for den meddelte opholdstilladelse afvist asylansøger, der boede på et asylcenter. Den pågældende havde ifølge et træk fra Udlændingeregistret boet på et asylcenter i 344 dage, siden den pågældende fik afslag på asyl. Tilladelsen blev givet under henvisning til oplysningerne om, at den pågældende er diagnosticeret med paranoid skizofreni, og at den pågældende er i antipsykotisk medicinsk behandling. Ministeriet lagde endvidere vægt på, at den pågældende fremstår forpint, ambivalent og emotionelt svært læderet, at den pågældende hører stemmer, især om natten, og at den pågældende isolerer

sig fuldkomment. Ministeriet lagde yderligere vægt på, at det ifølge de for ministeriet foreliggende baggrundsoplysninger om Kosovo ikke kan lægges til grund, at den pågældende vil kunne afholde udgifterne til den nødvendige behandling i hjemlandet. Ministeriet lagde i den forbindelse til grund, at den pågældendes månedlige udgift i Kosovo til den medicin, som den pågældende har behov for, vil beløbe sig til ca. 2.274 kr.

Den 16. november 2010 gav ministeriet opholdstilladelse til et ægtepar fra Kosovo samt parrets barn. De pågældende var på tidspunktet for den meddelte opholdstilladelse afviste asylansøgere, der boede på et asylcenter. De pågældende havde ifølge et træk fra Udlændingeregistret boet på et asylcenter i 286 dage, siden de pågældende fik afslag på asyl. Tilladelsen blev givet under henvisning til oplysningerne om, at den kvindelige ansøger er svært psykotisk med udtalte bevidsthedsforstyrrelser og vrangforestillinger, at hun er diagnosticeret med skizofreni, og at hun er i antipsykotisk og antidepressiv medicinsk behandling. Ministeriet lagde yderligere vægt på, at det ifølge de for ministeriet foreliggende baggrundsoplysninger om Kosovo ikke kan lægges til grund, at de pågældende vil kunne afholde udgifterne til den for den kvindelige ansøger nødvendige medicinske behandling i hjemlandet. Ministeriet lagde i den forbindelse til grund, at de pågældendes månedlige udgift i Kosovo til den medicin, som den kvindelige ansøger har behov for, vil beløbe sig til ca. 1.618 kr.

Den 25. november 2010 gav ministeriet opholdstilladelse til en afghansk kvinde og hendes tre børn. De pågældende var på tidspunktet for den meddelte opholdstilladelse afviste asylansøgere, der boede på et asylcenter. De pågældende havde ifølge et træk fra Udlændingeregistret boet på et asylcenter i 27 dage, siden de pågældende fik afslag på asyl. Tilladelsen blev givet under henvisning til oplysningerne om, at den pågældende efter det oplyste ikke har familie eller netværk i Afghanistan. Ministeriet lagde i den forbindelse vægt på, at den pågældendes forældre er døde, og at den pågældende ikke ved, hvor hendes ægtefælle og søn samt hendes bror befinder sig. Ministeriet finder således, at den pågældende må anses for at være en enlig kvinde med mindreårige børn uden mandlige familiemedlemmer eller socialt netværk i Afghanistan, og som derfor efter ministeriets særlige praksis kan meddeles humanitær opholdstilladelse.

Den 2. december 2010 gav ministeriet opholdstilladelse til en statsborger fra Kosovo. Den pågældende var på tidspunktet for den meddelte opholdstilladelse afvist asylansøger, der boede på et asylcenter. Den pågældende havde ifølge et træk fra Udlændingeregistret boet på et asylcenter i 378 dage, siden den pågældende fik afslag på asyl. Tilladelsen blev givet under henvisning til oplysningerne om, at den pågældende er diagnosticeret med anden ikke organisk psykose, at den pågældende er psykotisk, og at den pågældende er i antipsykotisk medicinsk behandling. Ministeriet lagde yderligere vægt på, at det ifølge de for ministeriet foreliggende baggrundsoplysninger om Kosovo ikke kan lægges til grund, at den pågældende vil kunne afholde udgifterne til den nødvendige medicinske behandling i hjemlandet. Ministeriet lagde i den forbindelse til grund, at den pågældendes månedlige udgift i Kosovo til den medicin, som den pågældende har behov for, vil beløbe sig til ca. 2.295 kr.

Den 2. december 2010 gav ministeriet opholdstilladelse til en statsborger fra Kosovo. Den pågældende var på tidspunktet for den meddelte opholdstilladelse afvist asylansøger, der boede på et asylcenter. Den pågældende havde ifølge et træk fra Udlændingeregistret boet

på et asylcenter i 525 dage, siden den pågældende fik afslag på asyl. Tilladelsen blev givet under henvisning til oplysningerne om, at den pågældende er diagnosticeret med organisk paranoid eller skizofreniform sindslidelse samt med lammelse som følge af hjernesygdom, uspecificeret epilepsi og demens uden specifikation. Ministeriet lagde endvidere vægt på de lægelige oplysninger om, at den pågældende – såfremt hun ikke fortsat modtager antipsykotisk og antiepileptisk farmakologisk behandling – forventes at få en væsentlig forværring med sindssygelige symptomer i form af hallucinationer, vrangforestillinger, angst og uro og sandsynligt fornyet generaliserende krampeanfald med mulig yderligere varig skade til følge, samt at hun selv med den aktuelle medicinske behandling og trykke rammer kun har begrænset funktionsevne og er ude af stand til selv at varetage medicinering og fungere selvstændigt, og at hun uden netværk vil blive hensat i en hjælpeløs situation. Ministeriet lagde yderligere vægt på, at den pågældende er i bl.a. antipsykotisk medicinsk behandling. Ministeriet lagde endelig vægt på, at det ifølge de for ministeriet foreliggende baggrundsoplysninger om Kosovo ikke kan lægges til grund, at den pågældende vil kunne afholde udgifterne til den nødvendige medicinske behandling i hjemlandet. Ministeriet lagde i den forbindelse til grund, at den pågældendes månedlige udgift i Kosovo til den antipsykotiske medicin, som den pågældende bl.a. har behov for, vil beløbe sig til ca. 1.527 kr.

Den 2. december 2010 gav ministeriet opholdstilladelse til en statsborger fra Tadjikistan. Den pågældende var på tidspunktet for den meddelte opholdstilladelse afvist asylansøger, der boede på et asylcenter. Den pågældende havde ifølge et træk fra Udlændingeregistret boet på et asylcenter i 255 dage, siden den pågældende fik afslag på asyl. Tilladelsen blev givet under henvisning til oplysningerne om, at den pågældende er diagnosticeret med paranoid skizofreni, at hun har psykotiske symptomer, at hun er i antipsykotisk medicinsk behandling, og at hun har forsøgt at begå selvmord. Ministeriet lagde endvidere vægt på, at det ifølge de for ministeriet foreliggende baggrundsoplysninger om Tadjikistan ikke kan lægges til grund, at den pågældende kan få den nødvendige behandling i hjemlandet.

Den 8. december 2010 gav ministeriet opholdstilladelse til et iransk ægtepar. De pågældende var på tidspunktet for den meddelte opholdstilladelse afviste asylansøgere, der boede på et asylcenter. De pågældende havde ifølge et træk fra Udlændingeregistret boet på et asylcenter i 316 dage, siden de pågældende fik afslag på asyl. Tilladelsen blev givet under henvisning til oplysningerne om, at den mandlige ansøger lider af insulinkrævende sukkersyge med nyrekompikation, og at den kvindelige ansøger er diagnosticeret med depressiv enkelt-episode af svær grad med psykotiske symptomer, at hun er behandlingskrævende, og at hun er i antipsykotisk medicinsk behandling. Ministeriet lagde endvidere vægt på, at det ifølge de for ministeriet foreliggende baggrundsoplysninger om Iran ikke kan lægges til grund, at de pågældende vil kunne afholde udgifterne til den nødvendige behandling i hjemlandet. Ministeriet lagde i den forbindelse til grund, at de pågældendes mindste månedlige udgift i Iran til den medicin, som de pågældende har behov for, vil beløbe sig til ca. 1.984 kr.

Den 10. december 2010 gav ministeriet opholdstilladelse til en irakisk statsborger. Den pågældende var på tidspunktet for den meddelte opholdstilladelse afvist asylansøger, der boede på et asylcenter. Den pågældende havde ifølge et træk fra Udlændingeregistret boet på et asylcenter i 2.096 dage, siden den pågældende fik afslag på asyl. Tilladelsen blev givet under henvisning til oplysningerne om, at den pågældende lider af paranoid psykose og ski-

zofreni, og at den pågældende er i antipsykotisk medicinsk behandling. Ministeriet lagde endvidere vægt på, at det ifølge de for ministeriet foreliggende baggrundsoplysninger om Irak ikke kan lægges til grund, at den pågældende vil kunne få den nødvendige behandling i hjemlandet. Ministeriet lagde i den forbindelse til grund, at det antipsykotiske præparat, som den pågældende er i behandling med, ikke – ifølge de for ministeriet for tiden foreliggende oplysninger – er tilgængeligt i Irak.

Den 13. december 2010 gav ministeriet opholdstilladelse til en afghansk statsborger. Den pågældende var på tidspunktet for den meddelte opholdstilladelse afvist asylansøger, der boede på et asylcenter. Den pågældende havde ifølge et træk fra Udlændingeregistret boet på et asylcenter i 154 dage, siden den pågældende fik afslag på asyl. Tilladelsen blev givet under henvisning til oplysningerne om, at den pågældende på grund af sine fysiske problemer ikke vil være i stand til at ernære sig selv i noget erhverv. Ministeriet lagde endvidere vægt på de lægelige oplysninger om, at den pågældende har udtalt skævhed i ryggen og kroniske smerter, at han er følelsesløs i venstre underben, at han ingen motorik har i fødderne, at han har indsvunden muskulatur i venstre læg, samt at han kun med besvær kan bevæge sig rundt ved hjælp af to albuestokke, at han ikke kan stå uden stokkene, at han kun kan sidde i mindre end en halv time ad gangen, at en røntgenundersøgelse af den pågældende har påvist udtalt skævhed i bryst- og lændehvirvelsøjlen, og at han er henvist til en ortopædkirurgisk afdeling, hvor operation i ryggen med henblik på smertereduktion overvejes. Ministeriet lagde yderligere vægt på, at den pågældende ifølge det oplyste er født i Iran og aldrig har været i Afghanistan. Ministeriet tillagde det herudover en vis vægt, at den pågældende ikke har netværk i hjemlandet. Ministeriet lagde således efter en samlet vurdering og henset til sagens helt særlige omstændigheder til grund, at den pågældende – til trods for, at der ikke foreligger lægelige oplysninger om, at den pågældende vil opleve en alvorlig forværring af sit handicap ved en tilbagevenden til hjemlandet, og til trods for at der ikke foreligger oplysninger om, at den pågældende ikke vil kunne overleve ved en tilbagevenden til hjemlandet – vil befinde sig i en særligt sårbar situation ved en tilbagevenden til Afghanistan.